

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/95/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223200907
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2223200907.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudcov: Mgr. Jozef Mačej a Mgr. Matúš Staríček v právnej veci navrhovateľa: A. B., narodený XX.X.XXXX, bytom C. D. E. XXX, proti povinnému: E. F., narodený XX.X.XXXX, bytom G. XXXX/XX, H., zastúpený: Mgr. Ing. Juraj Trokan, advokát, so sídlom Vajanského 10, Trnava, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 17C/25/2023-44 zo dňa 25. mája 2023 vo výrokoch I., III., takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa zamietá.

II. Povinnému s a p r i z n á v a voči navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Uznesením označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil povinnému, aby sa bez súhlasu navrhovateľa nepribližoval k navrhovateľovi na vzdialenosť kratšiu ako 25 metrov s tým, že pokiaľ by účastníci boli spoločne predvolaní na procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, tak tento zákaz sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov nevzťahuje, výrokom II. návrh vo zvyšnom rozsahu zamietol, výrokom III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Uznesenie označené v záhlaví súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. h), § 329 ods. 1, § 334, § 336 ods. 1, § 354, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie mal za osvedčené z listinných dôkazov predložených navrhovateľom, že povinný sa mal v minulosti dopustiť viacerých foriem násilnej činnosti, a to konkrétne aj voči matke povinného, čo je predmetom prebiehajúceho trestného konania vedeného na tamojšom súde pod sp. zn. 14T/8/2022, pričom tieto listiny sa na viacerých miestach zmieňujú o znakoch násilia v správaní povinného a o rôznych prejavoch jeho agresivity predovšetkým pod vplyvom alkoholu. Vzhľadom na obsah návrhu vrátane jeho doplnenia a príloh, a to najmä na obsah listín z prebiehajúceho trestného konania sp. zn. 14T/8/2022, v ktorom hrozí povinnému uloženie trestu za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby a za zločin marenia spravodlivosti v prípade jeho odsúdenia trestným súdom, ako aj na pomery povinného zistené z obdobia uplynulých rokov (podľa poslednej strany predloženej obžaloby bol povinný doposiaľ 7 krát súdne trestaný, z toho 3 krát za násilnú činnosť) a obsah Znaleckých posudkov č. 5/2021 a č. 27/2021 (ktoré potvrdzujú potenciálnu agresivitu povinného a jeho potenciálnu nebezpečnosť a recidívu najmä v prípade, ak by aj naďalej požíval alkoholické nápoje), dospel súd prvej inštancie k záveru, že nie je možné s istotou vylúčiť dôvodnosť tvrdenej obavy navrhovateľa z potenciálnej hrozby prejavov násilia, ku ktorým by zo strany bývalého partnera jeho matky – povinného mohlo dôjsť

v nadchádzajúcom období. A to aj s ohľadom na to, že navrhovateľ v trestnom konaní vypovedal ako svedok, pričom s výpoveďou navrhovateľa v trestnom konaní a s jeho osobou a postojom sa povinný aktívne zaoberal už aj v minulosti, čo vyplýva napr. zo zverejneného článku, ako aj zo skutočnosti vyplývajúcej z návrhu, že povinný mal na navrhovateľa a jeho matku podať trestné oznámenie priamo z väzby. Obava navrhovateľa ohľadom prípadnej pomsty zo strany povinného za jeho výpoveď preto nemusí byť úplne bezdôvodná.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že navrhovateľ dôvodnú obavu o svoje zdravie a život v dôsledku existencie potenciálnej hrozby použitia násillia voči nemu zo strany povinného ako (potenciálneho) páchatela násillnej činnosti v podanom návrhu dostatočne precizoval a vyjadril svoj odôvodnený strach z potenciálnej násillnej činnosti odporcu. Navrhovateľ v podanom návrhu dostatočne opísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi ním a povinným a osvedčujúce existenciu práva (na telesnú a duševnú integritu) navrhovateľa, ktorému sa má poskytnúť ochrana pred potenciálnym agresívnym správaním povinného. Súd prvej inštancie vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu osvedčenej potreby neodkladnej úpravy pomerov strán. Súd prvej inštancie vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu považoval za primerané uložiť povinnému zákaz priblížiť sa k navrhovateľovi na vzdialenosť menšiu ako 25 m s tým, že pokiaľ by boli strany spoločne predvolaní na procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu (napr. v prebiehajúcom trestnom konaní) alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, tak tento zákaz sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov nevzťahuje.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že navrhovateľ by mal mať nárok na náhradu trov konania podľa jeho úspechu vo veci, ktorý navrhovateľ úspech nemal iba v nepatrnej časti, avšak nakoľko navrhovateľovi preukázateľne žiadne trovy v konaní nevznikli, súd prvej inštancie mu z dôvodu hospodárnosti nárok na náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III. podal povinný odvolanie. V odvolaní uviedol, že trestné konanie vedené proti povinnému, ktorým navrhovateľ odôvodnil neodkladnosť upravenia vzťahov tak, ako je špecifikované vo výroku I. uznesenia, nemožno považovať za zákonný dôvod spĺňajúci atribúty neodkladnosti opatrenia v podobe tak závažného zásahu (obmedzenia osobnej slobody), ako je zákaz priblíženia sa. Povinný vo vzťahu k podanej obžalobe uviedol, že predmetné obvinenia v plnom rozsahu popiera a nie je si vedomý takého pochybenia, ktorého následkom by došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu, ktorý mu je kladený za vinu. Povinný bol uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6Tos/3/2023- 699 zo dňa 17.1.2023 prepustený z väzby na slobodu. Do dnešného dňa sa povinný k navrhovateľovi nepriblížil, žiadnym spôsobom jeho, či matku navrhovateľa nekontaktoval, vedie riadny život a pracuje. Povinný od 17.9.2021 neprišiel s matkou navrhovateľa, ani s navrhovateľom samotným do žiadneho osobného kontaktu, okrem účasti na úkonoch trestného konania. Povinný sa nestotožnil s danosťou dôvodu bezodkladnosti a naliehavosti vzhľadom na to, že trestné konanie je v predmetnej veci vedené už od 3.8.2021, kedy bolo na povinného podané trestné oznámenie. Povinný zdôraznil, že do dnešného dňa nebol preukázaný žiadny dôkaz takého konania, ktoré je obsiahnuté v obžalobnom návrhu. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľ odôvodnil prepustením povinného z kolúznej väzby a svojím strachom z povinného, a to osobitne z dôvodu tzv. pomsty z výpovede proti jeho osobe. Predmetné pocity navrhovateľ ničím nepodložil, ani neosvedčil žiadnymi dôkazmi, dokonca ani tvrdeniami. Povinný navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

7. K odvolaniu povinného sa vyjadril navrhovateľ. Vo vyjadrení uviedol, že argumentáciu povinného považuje za účelovú, ktorá sa snaží prezentáciou niektorých súčasných nastavení a prípadne argumentáciou faktov vytrhnutými z kontextu odvieť pozornosť od udalostí, ktoré sa diali. Zákaz priblíženia chápe navrhovateľ ako jeden z mála zákonných nástrojov, ktorý mu môžu zaistiť ochranu pred nevypočítateľným správaním povinného, ktorý bol prepustený na slobodu z dôvodu procesnej chyby a nie preukázanej nevinou. Povinný pokračuje v psychickom ubližovaní voči jeho mame a tým ubližuje i jemu a celej rodine. Povinný podával na nich trestné oznámenia priamo z väzby, zrealizoval niekoľko článkov, ktoré hrubo osočujú jeho mamu. Prepustením niekoľkokrát odsúdeného povinného sa navrhovateľ cíti ohrozený na živote a zdraví, nakoľko sa povinný dopúšťal násillia (psychického a fyzického) voči jeho matke, čoho bol svedkom. Povinný zvykne používať klamstvá na manipuláciu s druhými.

8. K vyjadreniu navrhovateľa k odvolaniu sa vyjadril povinný. Vo vyjadrení uviedol, že navrhovateľom uvádzané tvrdenia sú neopodstatnené a ničím nepodložené. Povinný nie je a nikdy nebol iniciátorom spisania článkov a v tomto nijakým spôsobom nefiguroval. Vyjadrenia navrhovateľa sú subjektívne a tendenčné, keď o povinnom hovorí ako o zlom, manipulatívnom človeku. Predmetné dôvody nijakým spôsobom neodôvodňujú neodkladnosť upravenia vzťahov a nemožno ich považovať za zákonný dôvod, spĺňajúci atribúty neodkladnosti opatrenia. Nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj návrh na jeho nariadenie, sú založené len na hypotézach, bez osvedčenia akejkoľvek bezprostrednej hrozby zo strany povinného. Povinný zotrval na odvolacom návrhu.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie povinného je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre zmenu uznesenia súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. (§ 388 Civilného sporového poriadku).

10. V prvom rade treba uviesť, že súd prvej inštancie v preskúmanom uznesení označil strany ako „navrhovateľ“ a „odporca“, s ktorým označením, pokiaľ išlo o „odporcu“, nemožno bezvýhradne súhlasiť. V danej veci totiž ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej. Vzhľadom na to, že ide o návrhové konanie, prichádza do úvahy označiť stranu, ktorá podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako „navrhovateľ“ a druhú stranu, t. j. tú, voči ktorej smeruje návrh na uloženie zákazu priblíženia ako „povinný z neodkladného opatrenia“, resp. skráteno „povinný“. Odvolací súd preto vo svojom uznesení označoval stranu, proti ktorej smeroval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako „povinný“, pričom ide o totožný subjekt, ktorý súd prvej inštancie označil ako „odporcu“.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i odvolacie argumenty povinného bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia o uložení povinnému bez súhlasu navrhovateľa nepribližovať sa k nemu na vzdialenosť kratšiu ako 25 metrov s výnimkou vykonávania procesných úkonov súdu, orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci.

12. V zmysle § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. V zmysle § 325 ods. 2 písm. h) Civilného sporového poriadku neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určitú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

14. V zmysle § 329 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

15. V zmysle § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Neodkladné opatrenie je možné nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (pričom ich vzájomná kumulácia nie je vylúčená), a to jednak v štádiu pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení. Účelom neodkladných opatrení je bezodkladná úprava pomerov strán sporu a podmienkou pre ich nariadenie je osvedčenie, že bez bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ohrozené, príp. že by bola ohrozená exekúcia. Preto je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa

má poskytnúť neodkladná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Je nutné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, no je potrebné tieto tvrdenia osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti, keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bolo totožný s výrokom vo veci samej.

17. Pokiaľ ide o neodkladné opatrenie podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. h) Civilného sporového poriadku súd ho nariadi v záujme ochrany osoby, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený jej život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Jeho primárnym účelom je zabrániť násiliu, či už vo forme fyzického, psychického alebo sexuálneho násillia, vrátane obťažovania, prenasledovania, zastrážovania alebo iných foriem nepriameho nátlaku tak, aby sa chránenej osobe poskytla okamžitá a efektívna súdna ochrana. Zákaz alebo obmedzenie priblíženia sa na určitú vzdialenosť ako menej závažný zásah do osobných slobôd povinného je ex lege podmienený tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená; túto skutočnosť musí navrhovateľ pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť.

18. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. h) Civilného sporového poriadku preto postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia alebo možnosti ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia alebo možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násillia a možnosti ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity sa v takomto prípade preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené.

19. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v časti o uloženie povinnému nepribližovať sa k navrhovateľovi bez jeho súhlasu zdôvodnil navrhovateľ tým, že v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda sp. zn. 14T/8/2022 vystupuje ako svedok a povinný ako obžalovaný, pričom sám sa cíti ohrozený na živote a zdraví, nakoľko sa povinný dopúšťal násillia voči jeho matke, čoho bol svedkom. Súd prvej inštancie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti o uloženie povinnému nepribližovať sa k navrhovateľovi bez jeho súhlasu vyhovel z dôvodu, že obava navrhovateľa ohľadom prípadnej pomsty zo strany povinného za jeho výpoveď nemusí byť úplne bezdôvodná, keďže povinný bol 7 krát súdne trestaný, z toho 3 krát za násilnú činnosť a obsah znaleckých posudkov vyhotovených v trestnom konaní potvrdzuje potencióálnu agresivitu povinného a recidívu v prípade požívania alkoholických nápojov. Povinný nesúhlasil s nariadeným neodkladným opatrením a v odvolaní namietal jeho nedôvodnosť, nakoľko od 17.9.2021, neprišiel s navrhovateľom a ani s jeho matkou do žiadneho osobného kontaktu, doposiaľ sa žiadnym spôsobom k navrhovateľovi nepriblížil, žiadnym spôsobom navrhovateľa a ani jeho matku nekontaktoval, vedie riadny život a pracuje.

20. V preskúmvanej veci odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že z hľadiska nevyhnutnej ochrany navrhovateľa ako možnej ohrozenej obeť nebola z jeho strany dostatočne spoľahlivo osvedčená dôvodnosť bezodkladnej naliehavej potreby úpravy vzťahov medzi stranami takými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré by nasvedčovali tomu, že zo strany povinného dochádza k takému konaniu, ktoré by bolo spôsobilé ohroziť jeho duševné a fyzické zdravie alebo vyvolať obavu jej ohrozenia. Navrhovateľ v posudzovanej veci nepochybne a dostatočne neosvedčil dôvodné podozrenie z ním tvrdeného ohrozovania jeho telesnej a duševnej integrity zo strany povinného, zo strany ktorého nebol preukázaný taký zásah, ktorý by bolo možné považovať za prípad ohrozovania a nemožno nadobudnúť ani presvedčenie, že navrhovateľ bude v blízkej budúcnosti vystavený takému konaniu povinného, ktoré by jeho integritu ohrozovalo a narúšalo. Zo samotných

tvrdení navrhovateľa nevyplýva, že by sa povinný kedykoľvek v minulosti alebo aktuálne po prepustení z väzby dňa 17.1.2023 správal voči nemu nevhodne, pričom sám navrhovateľ opakovane uvádzal, že povinný sa dopúšťal násilia voči jeho matke. Ani ničím nepodložené navrhovateľa, že povinný zvykne používať klamstvá na manipuláciu s druhými, nemôže byť dôvodom na nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie mal za osvedčené dôvodnú obavu navrhovateľa z pomsty povinného za výpoveď navrhovateľa ako svedka v trestnom konaní z tvrdení navrhovateľa, z obsahu znaleckých posudkov vyhotovených v trestnom konaní a zo skutočnosti, že povinný bol 7 krát súdne trestaný, hoci neuviedol, do akej miery a v čom by malo konanie povinného voči navrhovateľovi spôsobujúce možné ohrozenie telesnej a duševnej integrity spočívať. Predchádzajúca trestná činnosť povinného a závery znaleckých posudkov vyhotovených v trestnom konaní nemožno považovať za jednoznačne a nepochybne osvedčenie nebezpečného správania povinného voči navrhovateľovi, ktoré by predstavovalo bezprostredné, reálne ohrozenie duševného a fyzického zdravia navrhovateľa a jeho osobnostnej integrity. Sám navrhovateľ ani žiadnym spôsobom nepoprel tvrdenia povinného v odvolaní, že od 17.9.2021 nie je s navrhovateľom a ani s jeho matkou v žiadnom kontakte a od momentu prepustenia z väzby sa k nim nepriblížil. Pokiaľ navrhovateľ argumentoval tým, že povinný zrealizoval niekoľko článkov, ktoré dehonestujú a osočujú jeho matku, má matka navrhovateľa samozrejme možnosť brániť sa iným spôsobom, avšak zásah súdu do tohto vzťahu matky navrhovateľa a povinného navrhovaným neodkladným opatrením nie je adekvátnym spôsobom riešenia ich vzájomného vzťahu. Z podaní strán v prejednávacom prípade nepochybne vyplývajú negatívne vzájomné vzťahy, avšak z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v spojení s doplnením návrhu, ani z listinných dôkazov predložených navrhovateľom, nevyplýva existencia kontinuálneho aktuálneho správania povinného voči navrhovateľovi, ktoré zakázané správanie by mohlo ohroziť telesnú alebo duševnú integritu priamo navrhovateľa a bolo by dôvodom na obmedzenie slobody pohybu povinného vo vzťahu k navrhovateľovi. Pokiaľ navrhovateľ vyvodzoval potrebu obmedzenia slobody pohybu povinného vo vzťahu k nemu na určitú vzdialenosť z jeho obavy z hrozby fyzických útokov a psychických nátlakov, nemožno prehliadnuť, že navrhovateľ nekonkretizoval žiadnu udalosť medzi stranami, pri ktorej by sa mal povinný dopustiť voči nemu fyzického alebo psychického násilia. Podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ neosvedčil existujúcu obavu z bezprostredného a aktuálneho ohrozenia násilím zo strany povinného. I keď odvolací súd pripúšťa, že v prípadoch ohrozenia telesnej a najmä duševnej integrity fyzickej osoby zo strany inej osoby, je náročnejšie také správanie agresora preukázať, resp. v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia osvedčiť v postačujúcej miere, bolo povinnosťou navrhovateľa v prvom rade opísať také udalosti a následne predložiť také dôkazy, ktoré by osvedčovali ním uvádzané tvrdenia, pričom tieto ani nemuseli zakladať trestnoprávny postih povinného. Navrhovateľ sa však obmedzil len na zovšeobecňujúce tvrdenia, ktoré sa navyše týkali vzťahu jeho matky a povinného.

21. Vychádzajúc z vyššie uvedeného tak odvolací súd dospel k záveru, že z hľadiska nevyhnutnej ochrany navrhovateľa ako možnej obete konania ohrozujúceho jej duševnú, príp. telesnú integritu, tento dostatočne spoľahlivo neosvedčil dôvodnosť a potrebu bezodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami, ktoré by opodstatňovali vyhovie jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti o uloženie povinnému nepribližovať sa k navrhovateľovi bez jeho súhlasu. Odvolací súd preto po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností vyplývajúcich tak z návrhu navrhovateľa, z odvolania povinného, ako i z obsahu spisu, dospel k záveru, že v danom prípade neboli naplnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v časti o uloženie povinnému nepribližovať sa k navrhovateľovi bez jeho súhlasu, a preto uznesenie súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku I., ktorým nariadil neodkladné opatrenie, zmenil podľa ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

22. Podľa § 396 Civilného sporového poriadku ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie (ods. 1). Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie (ods. 2).

23. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Nakoľko odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. zmenil, je v zmysle citovaného ustanovenia § 396 ods. 2 Civilného sporového poriadku povinný rozhodnúť aj o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie.

25. V dôsledku úplného zvrátenia výsledku konania na súde prvej inštancie sa plne úspešnou stranou s nárokom na náhradu trov konania stal práve povinný. Preto o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že povinnému priznal voči navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnom skončení veci.

26. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).